

[P. N. Petersen (Røjle).]

der meget stærkt paa. Det er det samme, hvor vi kommer i Sønderjylland, man rejser atter og atter dette Spørgsmaal: Hvorfor skal vi her i Sønderjylland indtage en Undtagelsesstilling i Forhold til det øvrige Land?

Kirkeministeren (Hermansen): Jeg er i Grunden ked af, at det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen fik det Indtryk, at jeg holdt paa Standarddagene. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg ikke handlede hverken med fint eller groft Sand og med Glæde saa ethvert Skel udslettet i København, som det allerede er sket i det øvrige Land. Men naar jeg ikke har nogen videre Sympati for, at der ændres ved det nu, er det, fordi det hele er kommet saa sent, i allersidste Øjeblik, inden Loven skulde vedtages, og vi kan i Øjeblikket ikke overse, hvilke Konsekvenser af økonomisk Art det vilde medføre over for Aflønningen af Organister og Korpersone uden for København. Derfor vilde jeg gerne, om man lod dette Spørgsmaal vente til senere Løsning. Jeg ser som sagt gerne, at denne Ordning bortfalder, men jeg synes ikke, at vi kan jage en Ordning igennem nu, saa længe vi ikke er i Stand til at overse Konsekvenserne.

Til det ærede Medlem Hr. Malchau skal jeg blot bemærke, at Lønningskommissionen havde jo ingen Beføjelse til at indføje en § 77. Lønningskommissionen skulde kun beskæftige sig med det rent økonomiske, og derfor var det et Spørgsmaal, som overhovedet ikke vedkom Lønningskommissionen. Ganske anderledes naturligt faldt det, at Spørgsmaalet blev rejst under Rigsdagens Behandling af denne Sag.

Til det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) vil jeg sige, at jeg har ikke faaet forelagt Tilfælde med Hensyn til Spørgsmaalet om de sønderjyske Præstegaardsjorder, og jeg har ikke haft Lejlighed til at tage Stilling til noget enkelt Tilfælde, men jeg vil gerne over for det ærede Medlem redegøre for min principielle Stilling i Sagen. Jeg vil mene, at det er betydningsfuldt, at der hører Jord til en Præstegaard. Allerbedst vilde det være, om Præsten selv kunde drive sin Jord, saa han delte Kaar med de Mennesker, han lever iblandt. Den Præst, der selv driver sin Præstegaardsjord, har ganske anderledes Forudsætninger for at forstaa den Befolkning, han lever iblandt. Naar Præsterne hører op med at drive deres Præstegaardsjord, naar der gaar Slægt efter Slægt, hvor Præsten slet ikke driver Jorden, ja,

saa melder det Spørgsmaal sig selvfølgelig: Hvorfor skal Jorden saa være ved Præstegaardene? Men som sagt, i Enkeltheder har jeg ikke haft Lejlighed til at beskæftige mig med Spørgsmaalet om de sønderjyske Præstegaardsjorder. Kommer der enkelte Tilfælde, hvor der er Tale om, at Præstegaardsjorderne er alt for store, og at der paa fornuftig Maade vil kunne ske en Udstykning af visse Dele af Arealerne, vil jeg være tilbøjelig til at mene, at jeg, om der i øvrigt kunde opnaas Enighed derom, vilde se med Sympati paa, at saadanne Parceller blev udskilt fra Præstegaardene.

Krarup: Det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen sagde, at jeg havde brugt den Vending, at Skolen vender Kirken Ryggen. Hvis jeg skal følge den høje Formands Henstilling, og det skal jeg jo, kunde jeg i mit Svar nøjes med at nævne eet Ord, og det er Nordentoft. Det er for mig uhyggeligt at se, at Skolen begynder at vende Kirken Ryggen; vi har jo her et ganske tydeligt Udslag deraf. Der har været en Afstemning til Klaring af det Spørgsmaal, hvem der gaar imod Frk. Nordentoft i den Stilling, hun har taget til sin Skole, og saa vidt jeg husker, er det 28 pCt. af de københavnske Lærere, der har erklæret sig for Frk. Nordentoft.

Formanden: Jeg maa henstille til den ærede Taler at holde sig til de Lovforslag, vi behandler.

Krarup: Det er for mig et typisk Eksempel paa, at Skolen er ved at vende Kirken Ryggen.

Saa bliver der spurgt, hvem der ejer Kirkens og Præsteembedernes Værdier. Jeg tror, det vilde være formaalstjenligt, hvis den højtærede Kirkeminister kunde faa sat en Undersøgelse i Gang. Vi har længe eller rettere altid trængt til at faa klaret, hvem der ejer Kirkens og Præsteembedernes Værdier, om det er Staten eller Kirken eller Sognet. Der er for mig ingen Tvivl om, at det oprindeligt var Sognet. Sognet satte i sin Midte en Gaard til Side til Lønning til sin Præst. Naar det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen siger, at vi skulde jo ikke gerne holde paa Godset, saaledes som vi har prøvet paa det fra gammel Tid, vil jeg dertil sige, at fordi man her i det gamle Land har gjort en Fejl og berøvet Folkekirken dens Gods, er der ingen Grund til, at Sønderjyderne skal gøre den samme Fejl.

Hermed sluttede Forhandlingene.